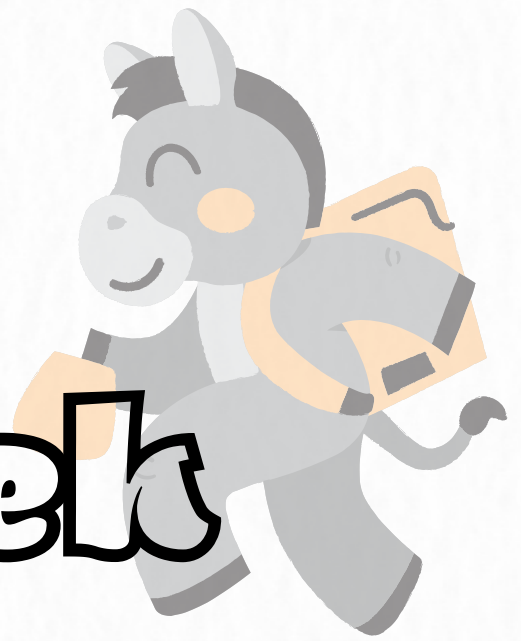

Školní posliček

Listopad 2023

Ach jo, zase ta škola...

Prázdniny skončily. Musím se nachystat do školy. Už se těším na svoje spolužáky. Šestá třída je už 2. stupeň. Máme hodně předmětů.

Anna Lahodová, 6. B

Škola začala a po dvou měsících zase sedím v lavici. Nečekaná hromada učení a trápení s testy.

Jakub Chvátal, 6. B

Když začíná škola, jsem smutná i veselá, protože zase vidím svoje kamarády, ale nemám ráda, když se musím učit doma. Je to totiž hroznej vopruz. Ale máme nové předměty - fyziku a občanskou výchovu. Oba předměty mě baví.

Viki Kadlecová, 6. B

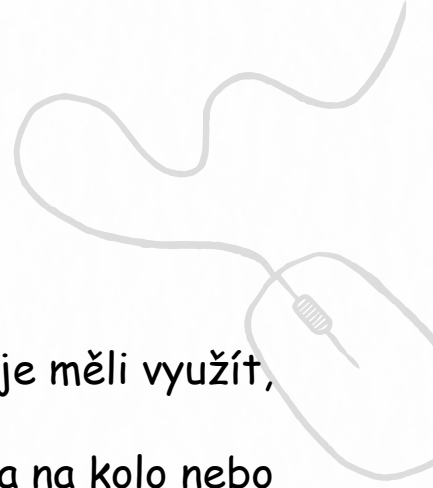
Škola začala? Ano, všichni už mají zase na zádech aktovky a v nich milion sešitů. Ale na škole je přece i něco dobrého, a to jsou přátelé.

Verča Klímová, 6. B

Virtuální prázdniny

Každé prázdniny jsou jedinečné, a tak bychom je měli využít, jak nejlíp dovedeme.

Třeba například: domluvit se s kámoši a jít třeba na kolo nebo jet někam na výlet. Je spousta věcí, co dělat v létě, a proto bychom neměli svůj volný čas promarnit.

Ale takový Honzík to udělal úplně naopak...

Honzík byl jedenáctiletý kluk, který seděl každý den u počítače, a jelikož měl prázdniny, mohl na něm být pořád. Hrál různé videohry, koukal na videa na YouTube a taky na telku.

Myslel si, že je to skvěle využitý čas, ale když přišel do školy, změnil názor. Ve škole celé dny poslouchal, kde všude jeho kamarádi byli a co všechno dělali. Honzík z toho byl po pár dnech natolik smutný, že další prázdniny ani jednou na počítač nesáhl.

A představte si... PŘEŽIL!

Viki Kadlecová, 6. B

A co jste dělali vy? Zavzpomínejte!

Tobiáš Čuba, 6.B:

Jeli jsme na Slovensko a do Kutné Hory. Prázdniny byly fajn. Na prázdninách jsem si nejvíce užil klid. Do školy jsem se těšil. Nebyl jsem na žádném táboře.

Jakub Chvátal, 6.B:

Byl jsem na dovolené v Turecku. Prázdniny jsem si užil dobře. Nejvíce se mi na prázdninách líbila dovolená a volno. Do školy jsem se vůbec netěšil. Byl jsem na táboře Rohozná - Sherlock Holmes.

Tereza Jarošová, 6.C:

Byla jsem na Dovolené v Tunisku. Prázdniny byly docela dobré. Nejvíce jsem si užila tábor. Do školy jsem se fakt netěšila. Byla jsem na táboře Rohozná - Japonsko.

Pepa Kašík, 4.B:

Byli jsme na chatě u řeky Sázavy. Prázdniny jsem si užil výborně. Nejvíce jsem si užil výlet na kole. Do školy jsem se netěšil. Byl jsem na táboře Chaloupky u Jeníkova.

Anna Kubizňáková, 1.B:

Jeli jsme kempovat do kempu Sykovec. Prázdniny jsem si užila skvěle. Užila jsem si všechno. Do školy jsem se těšila hodně. Na táboře jsem nebyla.

Markéta Řeháková, 5.B:

Byli jsme v Rakousku. Prázdniny byly celkem fajn. Nejvíce jsem si užila výlet do Rakouska. Do školy jsem se celkem těšila. Ale byla jsem nemocná.

Sabina Sušilová, 6.C:

Byli jsme na řeckém ostrově jménem Korfu. Prázdniny jsem si užila přímo výborně. Nejlepší byla bobová dráha. Do školy jsem se těšila hodně, hlavně na kámoše. Byla jsem na skautském táboře Luka nad Jihlavou.

Paní učitelka Lucie Fuitová:

Byla jsem na dovolené v Chorvatsku. Prázdniny jsem si užila. Nejvíce jsem si užila odpočinek a hezké počasí. Do práce jsem se těšila.

Ptala se: Viki Kadlecová, 6.B

Paní učitelka Bruknarová:

Jak jste si užila prázdniny?

Prázdniny jsem si užila jako každý rok, protože je jednoduše volno a byli jsme samozřejmě na dovolené. A hlavně, narodil se mi vnouček, takže to bylo největší potěšení z prázdnin.

Kde jste byla na dovolené?

Na dovolené jsme byli v Maďarsku, tam jsem se dozvěděla, že se mi narodil vnouček, takže jsme to hezky i po maďarsku oslavili a přivítali ho na svět. A ještě jsme byli v Jeseníkách na turistice.

Těšila jste se do školy?

Těšila jsem se jako vždycky, i když nemohu říci, že by se mi to o prázdninách nelíbilo, určitě bych ještě jeden měsíc zvládla.

Paní učitelka Nováková:

Jak jste si užila prázdniny, paní učitelko?

Letošní prázdniny byly jedny z nejlepších prázdnin. Byly aktivní, plné událostí a výletů.

Jaká místa jste navštívila?

S rodinou jsem byla týden ve Vysokých Tatrách. Jinak různé výlety, například do Prahy, do Boskovic, jezdila jsem za tatínkem do Hlinska. A také se musím pochlubit, protože jsem ušla 30 km za jeden den.

Paní učitelka Nečadová:

Co jste dělala o prázdninách?

Prázdniny byly na střídačku aktivní. Odpočívala jsem, zvelebovala jsem si zahrádku a pracovala jsem a potom jsem cestovala.

A jaká místa jste navštívila?

V zahraničí jsem byla v Maďarsku a v České republice jsem navštívila hory. Protože rádi chodíme po horách, strávili jsme letos týden v Jeseníkách.

Jak jste se letos těšila do školy?

Musím říct, že jsem se letos těšila, protože si myslím, že mě čekají příjemní žáci.

Kamila Šimková a Martina Havlíčková, 9.A

Není to lehké...

Ne, není to lehké ani na začátku, ani v průběhu školního roku. Jen ten konec je lepší, ale ten je ještě v nedohlednu.

Jak přežít šest či osm hodin výuky? Někdy je to opravdu těžké jak pro žáky, tak pro učitele. Žáci se nudí, učitelé se snaží, aby se žáci nenudili, ale přesto se to někdy nějak nevede. Otázka zní: Co by tak žáky v hodině bavilo, o čem by chtěli poslouchat a v čem by se chtěli vzdělávat?

Přečtěte si následující odpovědi z 8. C (jak jinak než anonymní):

- Esport (pro nezasvěcené: Esport je zkratka pro elektronický sport. Jde o organizované soutěžní hraní hráčů nebo týmů v jakékoliv hře, na jakékoliv platformě (PC, konzole, mobil).
- Architektura, její historie, současná architektura, statika, deskriptivní geometrie.

- Líčení, móda, pohádky.
- Hasiči.
- Pes.
- Programování, skládání PC.
- Jak vydělat v GTA online.
- 2. světová válka, komunisté u nás, 3D tisk.
- Informace o zvířatech, zejména o osmácích degu a jiných hlodavcích a vybavení jejich klece.
- Tanec.
- Sport.
- Povolení mobilů a žvýkaček.

Prázdninové bingo

Na začátku školního roku jsme si v hodině českého jazyka zahráli na zuřivé reportéry a vyplňovali jsme prázdninové bingo. Když jsme pak sečetli výsledky, vyšla nám statistika, co všechno jsme dělali o prázdninách. Tak si tedy představte, že...

- 21 žáků doma s něčím pomáhalo (to je vlastně celá naše třída 😊)
- 18 žáků bylo u babičky a / nebo u dědečka
- 11 žáků jezdilo na kole, opékalo buřty, navštívilo nějaký hrad/zámek nebo přespalo u kamaráda
- 12 žáků bylo v ZOO
- 11 žáků sbíralo houby (copak asi našli 😊?)
- 9 žáků bylo na táboře nebo spalo pod stanem
- 8 žáků bylo u moře
- 8 žáků přečetlo aspoň 2 knihy
- jen 4 žáci letěli letadlem nebo byli na horách

Prostě naše prázdniny byly plné zážitků, parádně jsme si je užili a už se těšíme na další, třeba ty zimní.

Všechny zdraví 6. C

Plyšáci slaví výročí

Jsou s námi už 120 let!!!

Plyšové hračky vznikly v roce 1903 v USA. V této době byl prezidentem oblíbený Theodore Roosevelt a právě po něm získal plyšový medvídek jméno "Teddy".

O důvodu vzniku se vedou spory. Jedna verze odkazuje na neúspěšný lov prezidenta, kdy jej v táboře napadl medvěd a on jej nedokázal zabít. Druhá verze pak pojednává o vztahu prezidenta k přírodě a ruském emigrantském páru, který na prezidentovu počest začal vyrábět medvídky, které s jeho svolením pojmenovali Teddy Bear.

V roce 2010 dokonce byla v ČR otevřena cestovní kancelář pro plyšáky. Jejich majitelé je posílali poštou a společnost Toy travelling pak majitelům každý den posílala email, co jejich plyšák daný den zažil, a fotografie, která místa plyšák navštívil. Důležitá byla pro firmu i životospráva plyšáků. Majitelé byli dotazováni, zdali jejich plyšák pije alkohol anebo zdali jí maso. Protože některý plyšák může být vegetarián. :-))

Kromě „obyčejného“ cestování po Praze si mohli zákazníci připlatit i za lepší servis pro své miláčky (masáže, aromaterapii, projížďku limuzínou apod.)

Firma skončila svou činnost v roce 2017.

Tak jako tak, jedno je jisté. Plyšové hračky nás provázejí životem již 120 let. Mazlíme se s nimi, spíme s nimi, svěřujeme se jim a ...

... cestujeme s nimi tak jako 9. A

Medvídek Brumlál

Medvídek jménem Brumlál se vydal na dobrodružnou cestu do Španělska. Byl to již jeho několikátý výlet za hranice a nemohl se dočkat, až pozná španělské ulice a slavná španělská jídla.

Brumlál začal svoji cestu v Aldenueva de Ebro, kde se procházel po městě s jinými medvídky. Noc trávil v měkoučké postýlce s ostatními plyšovými zvířátky. Poté se vydal na pláž, kde si užíval teplého slunce. S ostatními závodil o to, kdo postaví nejvyšší hrad z písku. Po večerech na pláži popíjel španělské pivo a u toho si pochutnával na zeleninovém salátu. Sem tam navštívil nějaký párty club, kde to dokázal pořádně roztočit. Dokonce si nabalil i mladou medvědicí, ale bohužel s ní nemohla odjet do České republiky. Blížil se konec dovolené, ale Brumlál stále poznával novou architekturu v Barceloně, kde se procházel po slavném La Rambla. V Barceloně se také prošel po tradičním trhu, kde si koupil i pár suvenýrů do své sbírky.

Po cestě z Barcelony se Brumlál podíval do krásných Pyrenejí. Byl na sebe pyšný, že vyšlapal až nahoru. Ale už se blížil ten den. Den, kdy se musel rozloučit s kamarády a i se samotným Španělskem. Brumlál ale smutný nebyl. Věděl, že své kamarády ještě někdy uvidí.

A Španělsko? Brumlál si vezl plný batoh suvenýrů, takže kdyby se mu zastesklo po španělské architektuře, stačí se podívat na magnetky, pohlednice, sošky a spoustu dalších jiných věcí a Španělsko si hned připomene.

Když už byl zpátky v České republice, dostal velkou rýmu. Protože ve Španělsku bylo 45 stupňů, a tady v České republice jen 15 stupňů. Ale brzy se uzdravil a byl rád, že vidí zase své staré kamarády a pochlubí se, co nového zažil na svých prázdninách.

Ester Veselá, 9.A

Medvídek Míša

Jmenuji se Míša a jsem takový malý béžový medvídek s hnědou mašličkou. Byl jsem už na několika místech. Letos jsem navštívil Chorvatsko. Moc krásné místo. Ale také Itálie je nádherná, to jejich moře a to počasí. Hned bych se do Itálie vrátil. Teda cesta v kufříku nebyla nejlepší, ale už jsem jim to odpustil, protože to za to stálo.

Vzali mě i do Lednice, ale ne do té lednice, kterou vymetám po nocích a chudák táta potom má průšvih. Ale do toho krásného českého města na Moravě. Teda všude draho, táta říkal, že pivo za 68 Kč ještě neviděl. Ale přesto si ho dal, to víte, byla žízeň. Ale ty zámecké zahrady... Doporučuje deset medvídků z deseti. Morava je krásné místo plné vinařů a tím pádem i opilců. No jo, takové veselo nemáme ani my tady na Vysočině. Jsem rád, že mě vzali s sebou. Také jsem navštívil strýčka a tetičku z Teplic. Popravdě nic moc záživného. Pořád jenom pivečko, vínečko a také šťopička. To víte, takhle se žije na severu.

Letošní prázdniny byly i ve znamení mé první operace v životě. Každopádně jsem měl toho nejlepšího doktora jménem babička. Takže operace proběhla bez komplikací a moje ruka je zpět na svém místě. A já si na toho kočičího darebáčka už budu dávat pozor. Jsem přeci pořádný medvěd.

Letošní prázdniny jsem si neskutečně moc užil.

Kamila Šimková, 9.A

Fred

Fred je černý plyšový medvěd, který ožil na skládce díky blesku, který do něj uhodil. Fred měl vždycky těžký život. Poprvé ho někdo odhodil a ani poté si ho nikdo nevzal domů, a proto skončil na skládce.

Fred je ale silný plyšák. Hned jak měl šanci, naskočil do náklad'áku a odjel do měst, která neznal. Ani on sám nevěděl, co chce dělat, ale jel a jel, až když spatřil první budovu, do které v plné rychlosti narazil, dojel. Naštěstí pro něj necítil žádnou bolest, takže od nehody normálně odešel a nechal to být.

Freda moc nebavilo chodit ani jezdit auty, takže si prostě sedl u kanálu, kde nebyla ani kapka vody. Ale to sezení mu moc dlouho nevydrželo, protože se zalíbil jedné malé holce, která byla tak trochu rozmazlená a na všechno, co si ukázala, hned měla.

Fredovi ani moc nevadilo, že si ho odnesla nějaká holka domů, ačkoli věděl, že nebude nejlepší majitelkou. A měl pravdu. Dva týdny si s ním sice hrála a starala se o něj, ale třetí týden už o něho ztratila zájem a nechala ho na pokoji. Fred se poté jednoduše zvedl a odešel. Ale jakmile vyšel z baráku, srazilo ho auto a on přistál na popelářském autě. Naštěstí nespádl dovnitř a mohl jednoduše utéci. Když skákal z popelářského auta, spadl střešním oknem do protijedoucího auta, kde cestovala mladá rodinka, která si ho nechala, protože si myslela, že je to dar od boha.

A Fred měl až do rozpadnutí skvělý život a dobrou rodinu.

Filip Slabý, 9. A

Panda Panda

Mé jméno je Panda a jsem panda. Moje prázdniny proběhly stejně jako u většiny plyšáků. Ve dne jsem seděl nebo ležel na posteli a v noci sloužil jako polštář či objímací hračka, ale jeden týden byl výjimečný.

Ráno a obědové hodiny probíhaly jako obvykle, jenomže na to, co přišlo poté, jsem nebyl připraven. Aniž bych si něco uvědomil, už mě přerostlá koule rvala do batohu a všude byl zmatek a řev. Po chvíli vše ustalo a slyšel jsem zvuk malých jedoucích koleček, pak vrčení motoru auta a potom zase ta kolečka.

Z batohu mě vytáhli až ve čtyřhranném autě, ale jen na chvíli. Pak jsem skončil opět v batohu. Slyšel jsem auta a světlo jsem spatřil až v dalším pojízdném kvádru, který však vypadal úplně jinak. Samozřejmě jsem pro tu kouli zase dělal polštář. Čas od času se kvádr zastavil a všichni obři šli ven, takže jsem měl klid. Po dlouhé době jsem opět navštívil batoh, ale škvírou jsem viděl, jak vstupujeme do domu, jen tenhle byl asi 10x větší než ten, ve kterém bydlím. Zato pokoje byly poloviční velikosti.

Dny byly stejné jako vždy: sedět na posteli nebo ležet. Sem tam se v pokoji objevila starší obryně s hučící krabicí a sacím hadem. Noci byly ale nesnesitelné! Z té koule, co mě používala jako polštář, byla cítit sůl a byla cítit i z mušlí a dalších věcí, které koule tahala domů. Venku hrála otravná chorvatská hudba. Jinak zvuk vody a kdákání bílých slepic byly uklidňující.

Cesta zpět byla delší, ale pohodovější. Byla to opravdu změna mého normálního denního programu.

Rost'a Kourek, 9. A

Zdravím,

jsem plyšový jednorozec čtyřleté holčičky Emičky, která má oči v barvě mé srsti. Proto jsem jí asi hned padl do oka. Můj život začal na benzince v Itálii, kde si mě právě tato Emička všimla a poprosila maminku, aby si mě mohla koupit, a tak jsem s ní jel na dovolenou.

Máme spoustu zážitků, za které jsem vděčný, protože ležet na hromadě dalších plyšáků ve dne v noci zrovna zábava nebyla. I když co si budeme povídat, ležet přes noc zapomenutý ve školce nebo být ztracený v lese mě taky moc nebavilo.

Ale teď zpátky k těm dobrým zážitkům. Se svou majitelkou jsem prožíval všechno, co se dalo. Ale do vody jsem jít odmítal a byl jsem rád, když se mě zastala i její maminka. Ne, do vody mě nedostanou!!! Ale víte, kde jsem byl? Já vám to řeknu. Koupili mě v Itálii, kde mě vzali do Pisy, ale chytit tu věž, která očividně padala, mě nenechali, takže jestli už je zbořená, moje vina to není. Byl jsem i v Římě, kde mě vzali dokonce i do Vatikánu. Tam mě štvalo jen to, že jsem nedostal taky tu deku přes ramena, co nosily holky. Ale tak co už, není vždycky všechno fér, o tom mě přesvědčila Emička, která to říká strašně často a má pravdu. Bavila mě i cesta vlakem, i když jsme nikomu nerozuměli ani slovo, a Emička si se mnou povídat nechtěla. Asi spala. Nakonec mě dostali i do té vody, protože na mě spadlo něco, co zrovna čisté nebylo. A jen tak pro informaci, s vodou se ke mně už ani nepřibližujte!

Ale konec konců na mou první dovolenou toho bylo víc než dost. Ty zážitky už nezapomenu snad nikdy, a jestli mě Emička zase někde zapomene, což doufám, že se nestane, tak se alespoň nebudu nudit a budu mít na co vzpomínat.

Tak se loučím a zase někdy!

Amélie Gasmi, 9. A

Franta

Budu vám vyprávět o plyšáku Frantovi, který si vyšel na výlet, při němž málem zavraždil svého kamaráda mobilem.

Jednoho dne se Franta vypravil na výlet do lesa. Všechno bylo v pohodě. Viděl ptáčky, kytičky, zvířátka i lidi, kteří tam řvali jako paviáni.

Na jedné zastávce, kde si chtěl udělat piknik, se to stalo. Rozprostřel si deku, vytáhl jídlo, a dokonce měl s sebou i mobil, tak si sem tam chytil nějakého pokémona na Pokémon Go (žádná placená propagace). Po jídle, když už pomalu uklízel, našel v té hře vzácného pokémona. Použil všechny své nejlepší pokébaly, nejdražší jídlo, ale pořád nic. Tak se rozčílil a hodil mobil do křoví. Něco tam zakřičelo. Šel se podívat a uviděl svého kamaráda, který si tam schrupnul. Zeptal se ho, jestli je v pohodě, ale odpověď nedostal. Tak ho trochu bouchl svým mobilem a kamarád se probudil.

Společně pak šli hrát a našli ještě vzácnějšího pokémona než předtím. Ale Franta ho nechytal a ve vzteku hodil svůj mobil do rybníka a už ho nikdy nenašel.

Dominik Brabec, 9. A

Ahoj,

možná si říkáte, kdo jsem. Asi mi to ale nebudete věřit, když vám řeknu, že jsem plyšák. Ano, je to tak. Abyste neřekli, tak se vám ještě lépe představím. Jsem plyšový medvídek. Vím, že si asi říkáte, že jsem jen obyčejný plyšový medvídek. Ale to není úplně pravda, protože to, co zažívám já, jen tak nějaký plyšový medvídek nemůže zažít. Nevěříte? Tak si poslechněte tento, bohužel, smutný příběh.

Nejprve bych vám rád představil svého majitele Honzíčka. S ním všechno to dobrodružství zažívám. Mám ho velmi rád, protože se ke mně chová hezky. Občas mě ale dokáže vytočit tím, že mě poslintá. Nedivím se mu, jsou mu teprve 3 roky.

Pak jsou tu jeho rodiče. Ty mám rád o něco méně. Nelíbí se jim to, že mě Honzík nosí stále při sobě. Jo, je to s nimi celkem boj. Naštěstí ale stále vyhrávám. Nebo alespoň jsem si to myslel. No nic, podle mě je čas na to, abych vám pověděl, co se mi přihodilo.

Rodiče Honzíka se rozhodli, že tento rok pojedeme na dovolenou do Rakouska. Já jsem se na ni velmi těšil, protože minulá dovolená do zahraničí se mi líbila. Sice nechápu, proč jsme jeli k nějaké nakloněné věži a proč tam bylo tolik lidí, ale rodičům Honzíka se to očividně líbilo.

Dnes přišel ten osudný den odjezdu. Rodiče Honzíka měli hodně práce s balením zavazadel na dovolenou. Honzík se jim snažil pomáhat, ale moc mu to nešlo. Jedna věc se mi ale nezdála: bylo už 8:00 hodin a nikdo mě ještě nesbalil.

Zanedlouho slyším, jak někdo volá: „Honzíku, pospěš si, musíme vyjet!“ Teprve teď mi došlo, že na dovolenou asi nepojedu. Bylo to pro mě hrozné zklamání, protože jsem si uvědomil, že rodiče Honzíka začali vyhrávat náš boj.

Vít Smejkal, 9. A

Alík

Byl jednou jeden kluk a ten měl plyšového psa. Jmenoval se Alík. Rád cestoval po světě, viděl hodně krásných míst, ale jedno se mu líbilo nejvíce. Byl to jeho domov. Pokaždé se vrátil rád domů. Až jednou se nevrátil.

Jednoho dne letěl se svým majitelem na Kanárské ostrovy. Týden plný zážitků utekl jako voda. Když se rodina chystala odletět zpět domů, stala se nehoda. Nechali Alíka na hotelovém pokoji.

Rodina opustila hotel a blížila se k letišti. Alík zůstal sám. Na pokoji byl dva dny, než si ho všimla jiná rodina, která se zrovna ubytovala. Malá holčička si Alíka ihned oblíbila. Brala ho úplně všude s sebou. Alík strávil další týden na opačné straně světa než jeho původní majitel. Holčička si ho totiž vzala s sebou do New Yorku. Alík byl šťastný, ale zároveň i smutný. Chyběl mu kluk, který ho měl od svého dětství. Alík doufal, že si holčička všimne obojku, na němž je napsaná jeho adresa.

Čekal 14 dní, než si toho všimla, a doufal, že ho pošle nebo vezme zpět k jeho klukovi. Tři dny nato nastupovali do letadla. Alík nevěděl, kam letí, ale brzy to poznal. Jakmile vystoupili z letadla, už na něj čekal jeho kluk.

Oba byli šťastní a strávili spolu ještě dlouhá léta.

Jiří Chvátal, 9. A

Tučňák Lednička

Byla jednou jedna malá holčička, která měla plyšáka jménem Lednička. Byl to plyšový tučňák, kterého měla moc ráda, ale jednou jí zlý čaroděj Ledničku ukradl. A pak Ledničku začaroval a ona ožila. Začala si žít svůj život.

Rozhodla se, že na letní prázdniny vycestuje z České republiky. První její zastávka byla v Los Angeles. Byla tam 14 dní, ale moc toho neviděla, protože dost chodila do barů a na různé párty. Na jedné takové párty potkala plyšáka jménem Mrazák. Hned si padli do oka. Když se poprvé jejich pohledy setkaly, oběma se zatřpytila očka. Prostě láska na první pohled. Lednička kvůli které zůstala v LA o dva týdny déle. Po dalších dvou týdnech už doopravdy musela odjet na další destinaci. S Mrazákem se rozloučila a doufala, že se zase někdy někde potkají.

Její další destinací bylo Mexiko, kde pobyla jen týden, ale byla celkem ráda, moc se jí tam totiž nelíbilo. Po týdnu letěla do Francie, kde si pobyt protáhla až do konce prázdnin. Moc si to tam užívala. Přišel poslední den ve Francii a vůbec se jí nechtělo domů. Nakonec nasedla do letadla a odletěla.

Když přiletěla do České republiky, na letišti na ni čekal Mrazák. A co se nestalo, požádal ji o ruku. Měsíc nato se vzali a žili spolu šťastně až do smrti.

Adéla Dajčová, 9. A

Plyšák Tobi, veverka

Plyšáka Tobiho dostala jako dárek dívka jménem Mia na svém prvním narozeninovém večírku. Tobi se stal jejím nejlepším přítelem a zažili spolu spoustu dobrodružství. Tobi procestoval s Miou mnoho zemí a měst.

První výlet: Paříž - hlavní město Francie

Tobiho první cesta vedla do romantického města Paříž. Společně s Miou navštívili Eiffelovu věž a ochutnali pravou francouzskou bagetu. Na této zastávce objevil Tobi krásu francouzské kultury.

Druhá zastávka: Velká čínská zeď

Tobiho dobrodružství pokračovalo v Číně, kde navštívili Velkou čínskou zeď. Zde měl příležitost poznat historii a čínské stavby, po jejichž zahnutých střechách se mu pěkně hopkalo. Mia mu představila tradiční čínská jídla, jako je např. pekingská kachna. Škoda, že je Tobi vegetarián.

Poslední zastávka: Safari v Africe

Další etapou bylo africké safari v Keni. Tobi a Mia měli příležitost vidět divokou zvěř v jejím přirozeném prostředí.

Cesta veverky Tobiho kolem světa byla nezapomenutelná, přinesla jim zábavu a vzrušení, ale také poučení. Tobi a Mia si uvědomili, že svět je krásný. Plyšáci mohou být malí, ale jejich dobrodružství obrovská. Inspirace pro vás pro všechny.

Tadeáš Sychra, 9. A

Ilustrace: Kamila Šimková, 9. A
Verča Klímová, 6. B

A co o plyšácích napsali šestáci?

Můj plyšák se jmenuje Sobík. Mám ho už od čtyř let a je ze Švédska. Dovezl mi ho tatínek, když tam byl na rybách.

Tento rok o prázdninách jsme byli na Orlíku. Cestou jsme jeli kolem restaurace, kde jsme zastavili, já jsem si dal hamburger a Sobík salát s moc dobrými kroketami. Po výborném obědě jsme konečně dojeli k přehradě. Sobík se moc divil, co je to za ohromný rybník, ale já jsem mu vysvětlil, že je to přehrada Orlík, a potom jsme mu poradil, ať si zaleze do batůžku, že vybalíme věci z auta.

Po zhruba hodině jsem se podíval do batůžku, ale Sobík tam nebyl!!! Hledal jsem ho skoro do večera a bál jsem se, že už ho nevidím. S posledními silami jsem se šel podívat do stanu. Sobík tam spokojeně ležel a pil limču.

Strašně se mi ulevilo, že jsem ho konečně našel. Tak jsem se k němu přitulil a spolu jsme usnuli.

Martin Šimek, 6. C

Tento příběh je o mé plyšové lištičce. Dostala jsem ji od své starší sestry a vypadá jako živá.

Každý rok jezdíme s tatínkem na hory. Když jsme jeli naposled, balila jsem si jen asi hodinu předem. V tom spěchu jsem zapoměla svého oblíbeného plyšáka doma. Vzpomněla jsem si na něj až v autě, a to už bylo pozdě.

Když jsme přijeli na chatu, začala jsem vybalovat. A tu najednou na mě z kufru vykoukla moje milovaná lištička. Jak se tam asi dostala? Že by do kufru skočila sama? Asi nechtěla zůstat doma beze mě 😊.

Až u večere jsem zjistila, že mi ji do kufru přibalila maminka.

Václava Kratochvílová, 6. C

Můj nejoblíbenější plyšák je růžový jednorožec. Dá se z něj udělat polštářek, na kterém ráda spím.

Byli jsme spolu na výletě v Praze. Šli jsme se podívat na pražský orloj, Karlův most a Pražský hrad. Navštívili jsme ZOO, kde jsme si koupili limonádu a hranolky.

Aby se plyšák neztratil, nosila jsem ho pořád v batohu. Když jsme se vraceli domů, udělala jsem si z něho polštářek.

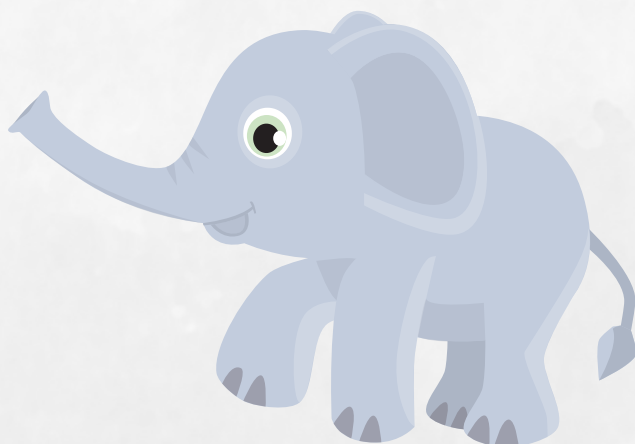
Zuzana Novotná, 6. C

Můj nejoblíbenější plyšák je slon, který se jednoduše jmenuje Sloníček. Mám ho od svých šestilet.

Jednou jsme se chystali na výlet. V mém batohu byla nahoře uložená deka. Když Sloníček batoh uviděl, radostně vlezl dovnitř, zavrtal se do ní a usnul. Já to samozřejmě nevěděla. Vzala jsem batoh a běžela ven. Sloníček se probudil a vylekal se. Trochu rozepnutý batoh otevřel a vyskočil ven. Pršelo, a tak se rychle schoval pod strom. Pak se nudil, a tak se vydal hlouběji do lesa. Po nějaké době ale zjistil, že se ztratil.

Naštěstí se rychle spřátelil s veverkou a s ptáčky. Ti mu ukázali cestu z lesa ven. Brzy zjistil, že je poblíž parku, kam si chodíme hrát. Rychle tedy běžel domů, aby tam byl dřív než já, protože věděl, že bych bez něj byla moc smutná.

Narango Khishigbayar, 6. C

Výprava šestáků do ZOO v Jihlavě

26. září 2023 děti ze tříd 6. A a 6. B (6. C absolvovala zájezd o den později) jely autobusem do ZOO Jihlava.

Odjíždělo se v 8:00 od kina. Do ZOO jsme přijeli kolem 8:30 k hlavnímu vchodu. Poté děti dostaly svolení ke 45minutovému rozchodu, aby se mohly jít kouknout na libovolná zvířata nebo nakoupit suvenýry.

Když se všichni vrátili na místo setkání, čekala na ně paní průvodkyně, která je provedla po ZOO, ukázala jim zvířátka a ke každému něco zajímavého řekla.

Když skončila prohlídka venku, šlo se do malého bunkříku (kde se také pořádají angličtinové letní tábory). Tam si děti mohly sáhnout na kopýtko, parohy a na plno dalších věcí. Téma přednášky bylo parohy/rohy a kopytníci.

Zde si můžete přečíst několik rozhovorů:

Pavla Jarošová - 13 let v ZOO:

Před nástupem do ZOO Jihlava jsem učila v Polné jako učitelka. Mám na starost vzdělávání. Trend kapybara je za mě trochu divný, ale kapybary mám ráda a udělali jsme i suvenýry s kapybarami a na konci léta dokonce i Den kapybar. Nová zvířata v ZOO budou lamy chocholátky, které zatím nelze získat. Ale zato máme pro změnu nově narozená zvířátka: malé lemury, mládě kočky bahenní, tři hyeny, mládě lenochoda, malé kapybary a malou lamu narozenou 25. 9. 2023.

Nejdražší zvířata na adopci jsou tygři a žirafy: stojí 20 - 40 tisíc za rok. Nejlevnější jsou domácí zvířata, plazi a papoušci: 1-2 tisíce myš bobří, to je hlodavec z Austrálie, který připomíná bobra, je ráda u vody a loví v blízkosti vody. Gekon obrovský je ještěrka, která má na končetinách přísavky, díky kterým může lézt třeba po skle. Obě tato zvířata naše škola adoptovala na 1 rok.

V ZOO je cca 260 druhů zvířat a kolem 1200 jednotlivců.

Karolína Tvrdá - 2 roky v ZOO:

Denně mám 2-3 přednášky. Moje nejoblíbenější zvíře je tapír. Moje práce mě velmi baví. Mám vystudováno studium zájmových zvířat. Moje práce spočívá v přednáškách a akcích. Trend kapybara je za mě trochu přehnaný. Kapybary mám ráda, ale i ostatní zvířata jsou za mě roztomilá. Na přednáškách se bavíme s dětmi o tématech, které si vyberou učitelé, a podle toho se přednáška řídí.

Děti:

Ema Kubizňáková 6.A

V ZOO je to fakt hezké. Nejlepší je rozhodně kapybara. Přednášky byly dobré. Nejlepší na přednáškách byla prohlídka zvířat.

Tobiáš Čuba 6.B

Líbí se mi tu fakt hodně. Nejlepší je za mě žirafa. Prohlídky byly super a zajímavé, dozvěděl jsem se plno nových informací. Nejvíce se mi na přednášce líbila prohlídka zvířat.

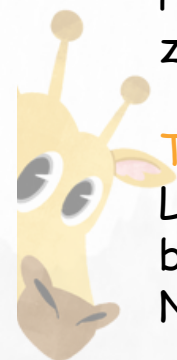
Adam Kandráč 6.B

Je to tu pěkné. Nejvíce se mi tu líbí asi kapybara. Přednášky byly docela dobré a líbilo se mi na nich všechno.

Jakub Krpela 6.B

V ZOO je to fakt super. Nejvíce se mi tu líbí hroch. Přednášky se mi líbily a nejlepší byla aktivita s papírky.

Viki Kadlecová, 6. B

Že mě nenajdeš?

Snídaně v pyžamu

Zaplavem si, nebo ne?

Mňam!

Foto: Filip Mikšíček, 6. B

Do jaké země by chtěli jet naši učitelé a proč?

Paní učitelka Kalábková

Madagaskar. Chtěla bych poznat tamější exotickou krajinu. Jednou jsem učila žákyni z Madagaskaru a ta mi řekla, že by se mi tam líbilo.

Paní učitelka Fuitová

Benelux (pro ty, co méně ovládají zeměpis - Belgie, Nizozemí, Lucembursko). Málo se o tom mluví. Líbí se mi krajina, mlýny, květiny.

Paní učitelka Kratochvílová

Nový Zéland. Zajímavá krajina se mi líbí.

Paní učitel Košina

Japonsko. Líbí se mi jejich kultura, chrámy,....

Paní učitelka Havlíčková

Amerika - Dallas. Zajímají mě daleké krajiny.

Paní učitel Kratochvíl

Amerika. Zajímají mě velká města - Hollywood, Los Angeles,...

Ptala se: Tereza Bártová, 7.A

Někdo by rád dokázal něco velkého, třeba založil město...
Škoda, že většina měst už byla založena ve středověku, ale představit si to klidně můžete tak jako průvodkyně z 9. B.

Město Tomšovice

Naše městečko Tomšovice má 4 200 obyvatel. Uprostřed náměstí se tyčí socha Lucie a Barbory. Jsou to zakladatelky tohoto města a právě na jejich počest lidé vytvořili tyto sochy.

Socha Barbory a Lucie se kouká na Tomšovický pivovar, který je nejnavštěvovanější v České republice kvůli pivu Tomšovice 12°. Po pravé straně pivovaru se nachází obchod Lidl a kavárna U Dvou koček. Po levé straně je McDonald's, kam se před návštěvou pivovaru můžete zajít najíst. Na rohu náměstí sídlí městská policie. Vedle obchodu s oblečením najdete dům zakladatelek, který je největším domem tohoto města.

Dům zakladatelek byl postaven jako jedna z prvních staveb města Tomšovice. Vedle domu zakladatelek stojí městský úřad, který je průchozí s domem zakladatelek, aby se Lucie s Barborou nemusely přezouvat a mohly jít do práce hned z pohodlí domova. Vy se ale do jejich domu přes úřad nedostanete. Ke speciálním dveřím mají přístup pouze Barbora s Lucií.

Vedle městského úřadu pak začíná obytná část města, ale tu vám dnes neukážeme, protože patří do jiné prohlídky.

Děkujeme za pozornost.

Bára Strašilová a Lucka Minářová, 9. B

Nové paní učitelky na naší škole

Daniela Helar Tröstlová

Jak se Vám líbí v naší škole?

Líbí se mi tu.

Jaké předměty učíte?

Informatiku, hudební výchovu, přírodopis, chemii.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Na kytaru, bicí, klavír a příčnou flétnu.

Slyšel jsem, že sportujete. Jaké sporty umíte?

Badminton, volejbal, squash, balet. Také běhám a jezdím na kole.

Je vůbec něco, co neumíte?

Neumím malovat.

Kamila Průdková

Jak se Vám líbí ve škole?

Líbí se mi tu.

Jaké předměty učíte?

Matematiku a angličtinu.

Jakou školu jste studovala?

Jihočeskou univerzitu České Budějovice

Co ráda děláte ve volném čase?

Sleduji seriály, jezdím na kolečkových bruslích, cestuji.

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Lasagne.

Jaké zvíře máte ráda?

Kočky.

Školní Poslíček v roce 2013...

Rozhovor s paní učitelkou Lucií Fuitovou

Prý jste v roce 2013 jako žákyně pro Poslíčka psala. Proč jste se k Poslíčkovi vrátila?

Vždy jsem měla ráda práci s textem a redaktorské práce, baví mě i grafika.

Co pro Poslíčka děláte teď?

Teď dělám spíše tu grafickou stránku.

Co jste dříve pro Poslíčka psala/ dělala?

Psala jsem texty/ slohové práce a kvízy.

Máte nějaké nápady, co do Poslíčka přidat?

Chtěla bych přidat anglický koutek (English corner).

Proč jste začala až teď, když jste na této škole už 3. rokem?

Protože jsem si rozšiřovala vzdělání a neměla jsem moc času.

Barbora Stražilová,
Lucie Minářová 9.B

ROZHOVOD DVOU DĚVČAT

MIA

Hi, what's your name?

LÍDA

Hi, my name is Lída. And what's your name?

MIA

My name is Mia. Where are you from?

LÍDA

I'm from Manchester and you?

MIA

Well, I'm from Wells. How are you?

LÍDA

I'm fine. And you?

MIA

Me too. Bye Lída, I have to go.

LÍDA

Bye.

V rozhovoru se ocitla chybná písmena. Když je najdeš, rozluštíš tajenku. Správné řešení najdeš na konci časopisu.

Oslíkovo soutěžení

**Myslíš si, že jsi chytrý?
Máš možnost si to vyzkoušet. A soutěžit
o něco, co ti udělá radost v bříšku.
Víš, co znamenají tato slova?**

Co znamená slovo urbanizace?

- a) seskupení lidí se stejným jménem
- b) hromadné přesídlování z venkova do velkých měst
- c) přibližování Indické litosférické desky k Asii

Kdo jsou laloši?

- a) lidé s tmavou pletí žijící v Rumunsku a Srbsku
- b) lidé se zvláštní schopností (iluzionismus, ...)
- c) lidé zakládající sekty

Co je asertivita?

- a) násilí
- b) schopnost předpovídání budoucnosti
- c) projev sebevědomí

Co je harakiri?

- a) ilegální hubení nutrií
- b) středověké právo umožňující okradenému potrestat zloděje
- c) japonská rituální sebevražda

Co je korupce?

- a) úplatkářství
- b) založení falešného účtu
- c) zadlužení

Co je kakofonie?

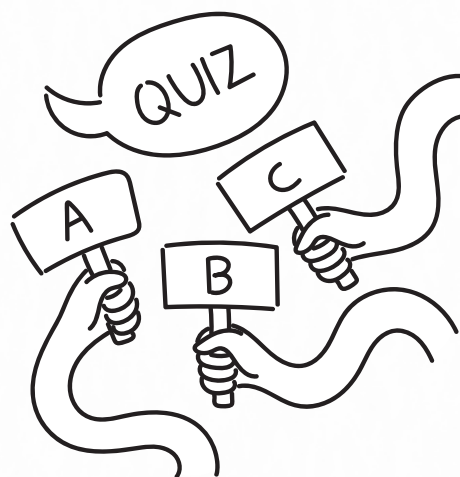
- a) pronesení rozsudku
- b) neharmonická a nepříjemná kombinace zvuků
- c) pocit štěstí

Co je defenestrace?

- a) hromadná migrace
- b) vyhození českých pánů z oken
- c) pronásledování Asiatů

Co je kolonizace?

- a) osidlování nových území
- b) dopravní nehoda
- c) vyhazování odpadů do moře

Víš, co to je?

Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. Co je to?

.....

Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je?

.....

Je to ze dřeva a ze slámy, a přece to oheň nestráví. Co je to?

.....

Nemá ruce, nemá nohy, a přece to vyleze až na špičku věže. Co je to?

.....

Nejraději za pecí přikrčena luhá, v očích se jí rozsvěcí, když na kořist číhá.

.....

Roste to kořenem nahoru? Co je to?

.....

Kdo bez štětce a bez barev obarví nám celý les?

.....

Vyslovíš-li moje jméno, zmizím. Kdo jsem?

.....

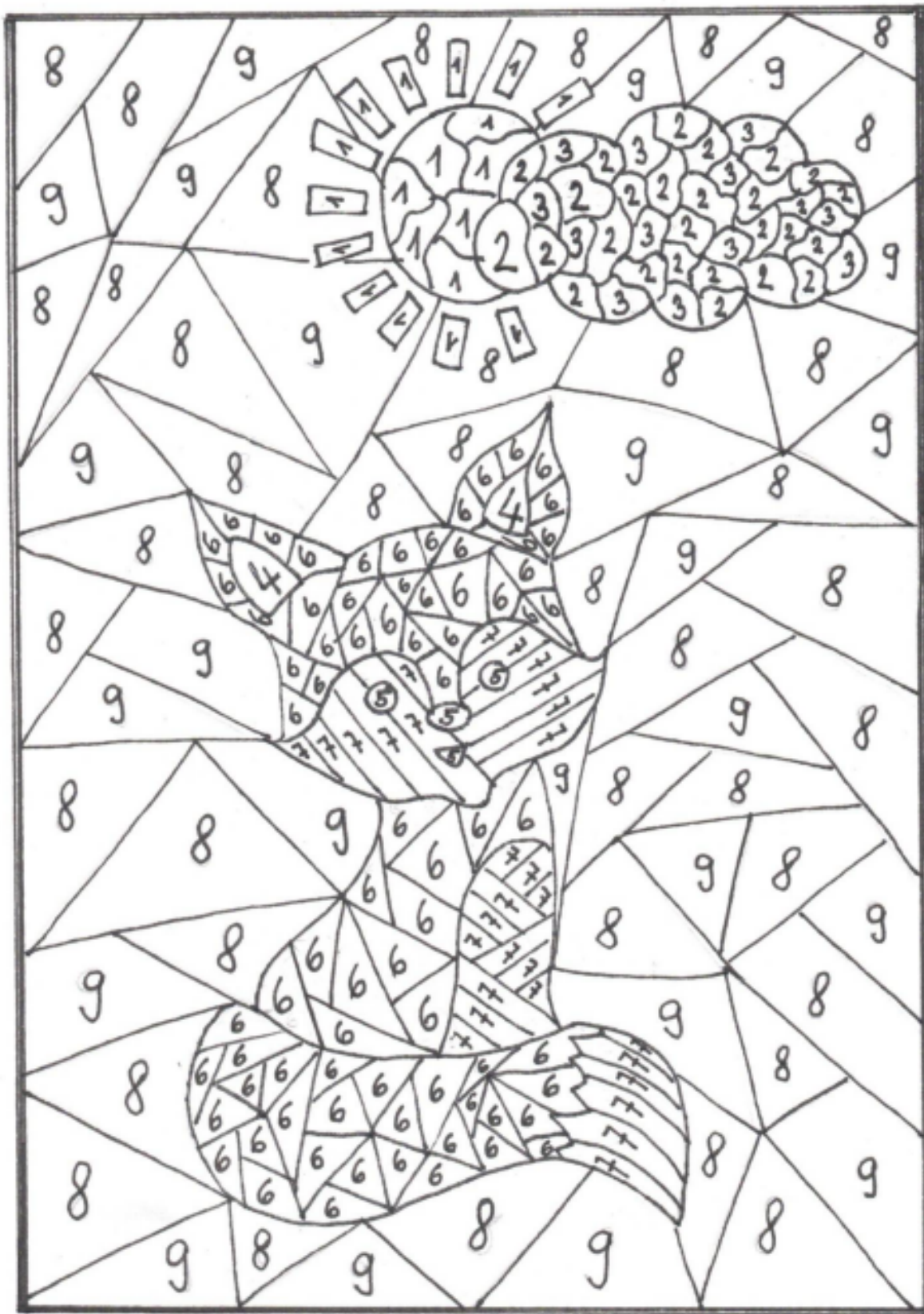
Kdopak klepe na okno, ale dovnitř nejde?

.....

Vytvořila Markéta Lexová, 8. C

Oslíkovo soutěžení můžete odevzdat k losování o ceny. Stačí na stránku jen připsat jméno, příjmení a třídu a stránku odevzdat třídnímu učiteli nebo paní učitelce Bužgové.

English corner - tajenka: Den cizích jazyků

Vytvořila Kamila Šimková, 9.A

Vydáno v ZŠ Polná
8. listopadu 2023

TAK ZASE PŘÍŠTĚ!

Redakční rada:

Adam Gryč, 5.A
Viktorie Kadlecová, 6.B
Veronika Klímová, 6.B
Tereza Bártová, 7.A
Markéta Lexová, 8.C
Kamila Šimková, 9.A
Martina Havlíčková, 9.A
Barbora Stražilová, 9.B
Lucie Minářová, 9.B

Obrázek na titulní straně:

Kamila Šimková, 9.A

Obrázky v časopise:

Canva, ilustrace od žáků

Foto:

Filip Mikšíček, 6.B

Grafická úprava:

L. Fuitová

Jazyková kontrola:

Z. Bužgová, J. Kalábková

